

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมล ชูทรัพย์. การบริหาร. กรุงเทพฯ : บริษัทผดุงพิทยา จำกัด, 2516.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. การบริหารบุคคลในภาครัฐกิจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.
- สุดี สัตย์มานะ. การบริหารรัฐกิจ. กรุงเทพฯ : มงคลการพิมพ์, 2517.
- มนูญ พุณฺทธรวิทยาการ. การบริหารบุคคล. กรุงเทพฯ : แพรพิทยา, 2517.
- มาลัย หุวะนันทน์. "การจัดองค์การ" หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ : กองวิชา
การ กรมการปกครอง, 2519.
- วัฒนา สุตรสุวรรณ. ลับ-เฉพาะผู้ที่เป็นหรือกำลังจะเป็นผู้บังคับบัญชา.
พระนคร : โรงพิมพ์บริษัท ส. พยุงพงศ์ จำกัด, 2514.
- วิญญู อังคนารักษ์. วิธีทำงานให้ได้ดี. พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2517.
- วุฒิชัย จ्ञานงศ์. แนวความคิดเรื่องพฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น,
2520.
- ส่มพงศ์ เกษมสิน. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช, 2519.
- ส่มยศ นาวิการ. การพัฒนาองค์การ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2519.
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ดวงกมล, 2520.
- สุชาติ ประชากุล. หลักการบริหารงานแผนใหม่. พระนคร : โรงพิมพ์เจริญธรรม,
2518.

สุรางค์ โค้วตระกูล. "การบำรุงขวัญ" การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย.

พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2514.

เสถียร เหลืองอร่าม. หลักการจัดการและวิธีปฏิบัติงาน. พระนคร :

โรงพิมพ์แพรวพิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล, 2517.

อุทัย หิรัญโต. ศิลปศาสตร์ของนักบริหาร: กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2520.

อำนวยการวิทย์ ชูวงศ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์แพรวพิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล, 2519.

ภาษาอังกฤษ

Beach, Dale S. Personnel : The Management of People at work.

New York : The Macmillan Company, 1964.

Blalock, Herbert M. Jr. Social Statistics. New York : McGraw-Hill

Book Co., 1972.

Blum, Milton L. and Naylor, James C. Industrial Psychology.

New York : Harper and Row Publishers, 1968.

Chruden, Herbert J. and Sherman, Arthur W. Jr. Personnel Management.

Cincinnati : South Western Publishing, 1961.

Davis, Ralph C. The Fundamental of Top Management. New York : Harper

and Brother & Co., 1951.

Dersal, William R. Van. The Successful Supervisor in Government and

Business. New York : Harper and Row Publisher, 1968.

Flippo, Edwin B. Principles of Personnel Management. Tokyo : McGraw-Hill Kogakusha Company, 1966.

Principle of Personnel Administration. New York: McGraw-Hill Book Co., Inc., 1961.

Gilford, Joan and Gray, David E. Motivation and Modern Management. Massachusetts : Addison-Wesley Publishers, 1970.

Gilmer, Von Haller B. Industrial Phsyhology. New York : McGraw-Hill Book Co., 1966.

Maslow, Abraham H. "A Preface to Motivation Theory" Phychosomatic Medicine. New York : Harper and Row, 1943.
Motivation and Personality. New York : Harper and Row, 1970.

Parker, Henry W. and Oglesby, Clarkson H. Method Improvement for Construction Managers. New York : McGraw-Hill Inc., 1972.

Pfiffner, John M. and Sherwood, Frank P. Administrative Organization. (N.J. : Prentice-Hall Inc., 1965.)

Pigors, Pawl and Myers, Charles A. Parsonnel Admainistration. New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1961.

Smith, Harry Clay. Phychology of Industrial Behavior. New York : McGraw-Hill Book Co., 1965.

Snedecor, George W. and Cochran William G. Statistical Methods. Iowa : The Iowa State University Press, 1967.

Stahl, O. Glenn. Public Personnel Administration. New York : Harper
and Row Publisher, 1976.

Tiffin, Foseph and McCormick, Ernest J. Industrial Psychology.
London : George Allen and Umvin Ltd., 1968.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กุมภาพันธ์ 2522

เรียน ท่านอาจารย์ที่เคารพ

เนื่องจากผู้วิจัยซึ่งเป็นนิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประสงค์จะทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับขวัญและความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์ประจำระดับอุดมศึกษา โดยจะทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยเอกชน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการของชาติ ตลอดจนการผลิตบัณฑิตออกมาเพื่อรับใช้ประเทศชาติด้วย ผู้วิจัยตระหนักดีว่าผลงานของบรรดาคณาจารย์ระดับอุดมศึกษาทั้งหลายจะบรรลุเป้าหมายในการสร้างสรรค์บุคคลากรในสาขาต่าง ๆ เพื่อออกมารับใช้ประเทศชาตินั้น ไม่ว่าจะ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐหรือวิทยาลัยเอกชน ย่อมขึ้นอยู่กับขวัญและความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่อาจารย์แต่ละท่านได้รับอยู่ด้วย ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยหวังว่าจะได้ใช้เป็นแนวทางขึ้นพื้นฐานสำหรับผู้บริหารองค์การทั้งสองดังกล่าว ในการพิจารณาปรับปรุงสิ่งที่ยังไม่เหมาะสมหรือให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของชาติโดยส่วนรวมนั่นเอง

แต่การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความกรุณาของบรรดาคณาจารย์ทุกท่านที่จะอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเสนอมานี้ ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบรรดาคณาจารย์ทุกท่านจะได้ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี ในการตอบแบบสอบถามนี้ ท่านอาจารย์ต้องเขียนชื่อของท่านแต่อย่างใด และขอมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยขอยืนยันว่าจะใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น และขอรับรองว่าจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับอย่างที่สุด

ในที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบรรดาคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยด้วยดีอย่างยิ่งมา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

เจิมจันทน์ รัตนกาญจน์

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมคําลงในช่องว่าง

1. สถานภาพทางครอบครัวของท่านในปัจจุบัน
_____ โสด _____ สมรส
2. ~~เพศ~~ _____ ชาย _____ หญิง
3. อายุของท่านในปัจจุบัน (เมื่อครบรอบวันเกิดครั้งสุดท้าย) _____ ปี
4. ก. ท่านทำงานอยู่ที่นี้มา เป็น เวลา _____ ปี
ข. ก่อนที่จะมาทำงานที่นี้ท่านเคยทำงาน เกี่ยวกับการสอนในระดับ
อุดมศึกษาจากที่อื่นมาแล้ว เป็น เวลา _____ ปี
(ถ้าไม่เคยทำงานเกี่ยวกับการสอนในระดับอุดมศึกษาจากที่อื่น
มาก่อน ข้อ ข. โปรดเว้นว่างไว้)
5. นอกจากการ เป็นอาจารย์ประจำแล้ว ตำแหน่งทางวิชาการหรือทาง
บริหารของท่านในปัจจุบัน _____
6. คุณวุฒิของท่าน (โปรดระบุคุณวุฒิสูงสุด) _____ ปริญญาตรี
_____ ปริญญาโท
_____ ปริญญา เอก
7. ท่านมีรายได้ทั้งหมดจากการสอนประจำและพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ
ต่าง ๆ เมื่อรวมค่าครองชีพและหักภาษีแล้ว โดยเฉลี่ยต่อเดือนประ
มาณ _____ บาท

ตอนที่ 2

8. เกี่ยวกับวิชาที่ท่านสอนอยู่ประจำ

ก. เป็นวิชาที่ท่านถนัดมากที่สุด และตรงกับสายวิชาที่ท่านศึกษามา

ข. ไม่ใช่วิชาที่ถนัดที่สุด แต่พอสอนได้ เพราะเคยศึกษามาก่อน

ค. ถูกกำหนดให้สอนโดยไม่ตรงกับความสามารถและพื้นฐานที่ท่านศึกษามา

9. เกี่ยวกับความคล่องตัวในงานที่ท่านกำลังปฏิบัติอยู่

ก. สามารถทำได้อย่างอิสระเต็มที่ ทั้งในด้านการเตรียมการสอน

เนื้อหาวิชาที่จะสอน การออกข้อสอบ ตลอดจนวิธีวัดผลการศึกษา

ข. ผู้บริหาร เป็นผู้กำหนด เกี่ยวกับนโยบายและ เนื้อหาของวิชาที่จะสอน

ส่วนรายละเอียดผู้สอนสามารถประยุกต์ได้ตามความเหมาะสม

ค. ในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะ เป็นการ เตรียมการสอน เนื้อหาวิชาที่

จะสอน การออกข้อสอบ ตลอดจนวิธีการวัดผลการศึกษา ต้อง เป็น

ตามที่ฝ่ายบริหารกำหนดโดยเคร่งครัด

10. เกี่ยวกับงานวิจัยทางด้านวิชาการ

ก. สถาบันของท่านสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้าวิจัยอย่างเต็มที่ในทุกด้าน

ข. ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเสนอโครงการต่อผู้บริหาร สถาบันของท่านจะให้

การสนับสนุนตามสมควร

ค. สถาบันของท่านไม่ให้ความสนใจงานด้านการศึกษาวิจัยแต่อย่างใด

11. (11.1) ในข้อ 10. ถ้าท่านตอบข้อ ก. โปรดระบุปัจจัยสนับสนุนการ

ศึกษาวิจัยที่ท่านได้รับ

ก. เงินทุน

ข. กำลังคน

ค. วัสดุ อุปกรณ์

ง. เวลา

จ. อื่น ๆ โปรดระบุ _____

(11.2) ในข้อ 10. ถ้าท่านตอบข้อ ค. โปรดระบุว่าเป็นเช่นนั้นเพราะ
ท่านไม่ได้รับปัจจัยสนับสนุนทางด้าน

ก. นโยบาย

ข. เงินทุน

ค. กำลังคน

ง. วัสดุ อุปกรณ์

จ. เวลา

ฉ. อื่น ๆ โปรดระบุ _____

12. เกี่ยวกับการประสานงานทางด้านวิชาการในหน่วยงานของท่าน

ก. มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด

ข. มีการประสานงานกันบ้างตามสมควร

ค. ต่างคนต่างทำ

13. เกี่ยวกับความสำคัญของงานที่ท่านปฏิบัติอยู่

ก. เป็นงานสำคัญที่ก่อให้เกิดชื่อเสียงและความภูมิใจแก่ท่านมาก

ข. ไม่สนใจว่าจะเป็นงานอย่างไร ถ้าได้รับมอบหมายก็พร้อมจะทำทั้งสิ้น

ค. เป็นงานทั่ว ๆ ไป ไม่ก่อให้เกิดความประทับใจเป็นพิเศษแต่อย่างใด

14. เกี่ยวกับการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ในการสอนของท่าน

ก. ท่านมีโอกาใช้ความรู้ความสามารถตลอดจนการพัฒนาประสบการณ์
และการเรียนรู้ของท่านได้อย่างเต็มที่

ข. ขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัวของผู้สอน

ค. เป็นแต่เพียงการใช้ความรู้เก่า ๆ ที่เคยศึกษามาเท่านั้น เพราะ
บรรยากาศในการทำงานไม่เอื้ออำนวยให้

15. ท่านได้รับการอบรมเพิ่มเติม เช่น การสัมมนา และการประชุมทางวิชาการ
ในระหว่างที่เป็นอาจารย์บ้างหรือไม่

ก. เคยหลายครั้ง

ข. เคยบ้าง

ค. ไม่เคยเลย

16. ลักษณะเกี่ยวกับผู้บังคับบัญชาโดยตรงของท่าน

ก. เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม และ/หรือ ยอมรับการเปลี่ยนแปลงในทาง
สร้างสรรค์

ข. เป็นผู้ที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง เฉพาะส่วนที่ไม่กระทบกระเทือน
สถานภาพเดิม

ค. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในระเบียบวิธีที่ล้าสมัย ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา

17. ลักษณะการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาโดยตรงของท่าน

ก. เป็นผู้ที่ตัดสินใจรอบคอบและรวดเร็ว โดยคำนึงถึงผลประโยชน์
ของส่วนรวมเป็นหลัก

ข. เป็นผู้ที่พร้อมจะตัดสินใจหากได้รับการเห็นชอบด้วย เป็นส่วนใหญ่

ค. เป็นผู้ที่มีความลังเล ไม่ค่อยกล้าตัดสินใจ

18. ลักษณะในการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาโดยตรงของท่าน

ก. เป็นผู้ยึดมั่นในนโยบายการบริหารสมัยใหม่ โดยถือหลักให้ผู้ร่วมงาน
มีส่วนในการกำหนดนโยบายการบริหารงานและการเสนอความคิด
เห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน

ข. เป็นผู้ยึดถือระเบียบแบบแผนเป็นหลัก แต่ถ้าหากมีเหตุผลสมควรก็
พร้อมจะแก้ไขให้เป็นที่ไปตามความเหมาะสม

ค. เป็นผู้ที่ชอบสั่งการด้วยอารมณ์มากกว่าเหตุผล หรือความเหมาะสม

19. ลักษณะของผู้บังคับบัญชาโดยตรงของท่านในฐานะที่เป็นที่พึ่งของผู้ร่วมงาน หรือผู้ใต้บังคับบัญชา

ก. เป็นผู้ที่เอาใจใส่ตลอดจนให้ความคุ้มครองป้องกันและแนะนำแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้ร่วมงานประสบอยู่ด้วยดีเสมอ

ข. ให้คำปรึกษาแนะนำบ้างตามสมควร หากผู้ร่วมงานมีปัญหาไปขอปรึกษา

ค. ไม่สนใจว่าผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงานจะมีปัญหาอย่างไรหรือไม่

20. โอกาสเกี่ยวกับความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของท่าน

ก. มีโอกาสจะก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่อย่างเต็มที่

ข. มีโอกาสบ้าง เหมือนกันแต่ต้องอาศัยความใกล้ชิดกับผู้บังคับบัญชา เป็นพิเศษ จนทำให้ไม่เป็นตัวของตัวเอง

ค. ตำแหน่งหน้าที่ทางวิชาการคับแคบ มีโอกาสก้าวหน้าน้อย

21. ท่านเห็นว่าการพิจารณาความดีความชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เท่าที่ผ่านมา

ก. เป็นไปด้วยความยุติธรรมอย่าง เสมอต้น เสมอปลาย

ข. ยุติธรรมบ้าง ไม่ยุติธรรมบ้าง

ค. ไม่ยุติธรรมเลย

22. ลักษณะของการพิจารณาความดีความชอบ

ก. การเลื่อนขั้น เงิน เดือนและการ เลื่อนตำแหน่ง เป็นไปตามกฎหมาย กนก

และถือความสามารถของแต่ละบุคคล เป็นหลัก

ข. การพิจารณาความดีความชอบอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการ พิจารณาความดีความชอบซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นจากฝ่ายบริหาร

ค. การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้บังคับบัญชา แต่เพียงผู้เดียว

23. (มหาวิทยาลัยของรัฐ) ท่านมีโอกาสในการ เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ เป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์หรือไม่

ก. มี

ข. มี หรือไม่มี ก็ไม่สนใจกับตำแหน่งดังกล่าว เท่าไรนัก

ค. ไม่มี (เพราะยังไม่มีตำแหน่งนี้ในสถาบัน)

23. (วิทยาลัย เอกชน) ท่านมีโอกาสในการ เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ เป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์หรือไม่

ก. ในปัจจุบันยังไม่มีตำแหน่งนี้ในสถาบัน แต่มั่นใจว่าในอนาคตคงจะต้องมี

ข. มีหรือไม่มีก็ไม่สนใจกับตำแหน่งดังกล่าว เท่าไรนัก

ค. ปัจจุบันยังไม่มีตำแหน่งนี้ในสถาบัน และมั่นใจว่าคงจะไม่มีตลอดไป เพราะ เป็นสถาบันของ เอกชน

24. เกี่ยวกับรายได้และสวัสดิการต่าง ๆ

ก. ท่านพอใจกับรายได้และสวัสดิการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ เพราะท่าน สามารถดูแลครอบครัวได้อย่างสมบูรณ์

ข. ปัจจุบันนี้พออยู่ได้ แต่ยังไม่ดีนักควร จะได้รับการปรับให้สอดคล้อง กับค่าครองชีพที่สูงขึ้น

ค. ทั้งรายได้และสวัสดิการไม่สอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบัน ทำให้ต้อง หางานทำพิเศษ เป็นผลให้ประสิทธิภาพเกี่ยวกับงานในหน้าที่ลดไป

25. ในการปฏิบัติงานของท่าน ท่านมีการทำงานล่วง เวลาหรือไม่

ก. มีบ่อยครั้ง

ข. มีบ้าง

ค. ไม่มีเลย

26. ในกรณีที่ท่านต้องทำงานล่วงเวลา

- ก. ท่านได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมในการทำงานล่วงเวลา
- ข. ท่านได้รับค่าตอบแทนในการทำงานล่วงเวลาในอัตราที่ต่ำกว่าที่ควรจะได้
- ค. ท่านไม่ได้รับค่าตอบแทนในการทำงานล่วงเวลาเลย

27. ระดับสติปัญญาของนักศึกษาของท่าน

- ก. เป็นผู้ที่มีระดับสติปัญญาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี
- ข. เป็นผู้ที่มีระดับสติปัญญาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์พอใช้
- ค. เป็นผู้ที่มีระดับสติปัญญาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงมาก

28. ลักษณะนิสัยโดยทั่วไปของนักศึกษาของท่าน

- ก. เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อครูบาอาจารย์เป็นอย่างดี
- ข. เป็นผู้ที่มีมารยาทพอใช้
- ค. ไม่ใคร่ให้ความเคารพต่อครูบาอาจารย์

29. ความสนใจของนักศึกษาของท่านในการเรียนรู้

- ก. ส่วนใหญ่มีความสนใจเอาจริง เอาใจต่อการเรียนมาก
- ข. ส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจต่อการเรียน ต้องการเพียงแค่ให้สอบผ่านเท่านั้น
- ค. ส่วนใหญ่เรียนอยู่ในระดับพอใช้

30. ความสัมพันธ์ของท่านกับนักศึกษา

- ก. มีความสัมพันธ์ในฐานะศิษย์กับอาจารย์อย่างใกล้ชิด
- ข. มีการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษาผู้มีปัญหาบ้างตามสมควร
- ค. มักพบปะกันเฉพาะชั่วโมงเรียนเท่านั้น

31. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานทั้งในด้านการงานและในด้านส่วนตัว

- ก. มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นอย่างดี
- ข. มีการช่วยเหลือแนะนำกันบ้างตามสมควร
- ค. อยู่อย่างตัวใครตัวมัน และ/หรือ มักแยกพวกแยกฝ่าย

32. ในการสอนของท่าน ท่านต้องสอนร่วมกับอาจารย์ท่านอื่นหรือไม่

- ก. มีบ่อยครั้ง
- ข. มีบ้างแต่ไม่บ่อยนัก
- ค. ไม่มีเลย

33. ในกรณีที่มีการสอนร่วมกัน

- ก. ทุก ๆ คนให้ความร่วมมือและประสานงานกันเป็นอย่างดี ไม่มีการก้าวกายหน้าที่ซึ่งกันและกัน ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- ข. ทำงานร่วมกัน เฉพาะส่วนที่จำ เป็นเท่านั้น
- ค. ต่างคนต่างทำ และมักขาดการประสานงานกัน

34. เกี่ยวกับระบบการทำงานของหน่วยงานของท่าน

- ก. การทำงานมักมีการแจ้งนโยบายให้ทราบล่วงหน้า เพื่อให้มีเวลาเตรียมตัวเสมอ
- ข. บางครั้งก็แจ้งนโยบายให้ทราบล่วงหน้า เพื่อให้มีเวลาเตรียม แต่บางครั้งก็แจ้งให้ทราบอย่างกระทันหัน
- ค. การทำงานมัก เป็นการสื่อสารอย่างกระทันหันจนไม่มีเวลาเตรียมตัวเสมอ

35. ความคล่องตัวของระบบการทำงานของหน่วยงานของท่าน

ก. มีการจัดระบบงานที่เหมาะสมเป็นสัดส่วน ไม่ซ้ำซ้อนกัน ทำให้ปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว

ข. มีการจัดระบบงานที่ดี แต่ผู้ปฏิบัติมักปล่อยปละละเลย ทำให้เกิดความล่าช้าอยู่บ้าง

ค. เป็นระบบงานที่สับสนซับซ้อนและก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติเสมอ

36. ท่านมีชั่วโมงสอนประจำใน เวลาปกติประมาณสัปดาห์ละ

ก. ไม่เกิน 10 ชั่วโมง

ข. ระหว่าง 10-15 ชั่วโมง

ค. เกิน 15 ชั่วโมง

37. เกี่ยวกับชั่วโมงสอนของท่าน

ก. ท่านมีชั่วโมงสอนเป็นที่พอใจของท่าน

ข. แล้วแต่ฝ่ายบริหารจะจัดให้ ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ทำได้

ค. ท่านมีชั่วโมงสอนไม่เป็นที่พอใจของท่าน

38. ท่านมีงานพิเศษอื่นนอกเหนือจากงานสอน เช่น การค้นคว้าวิจัย

เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ฯลฯ หรือไม่

ก. มีพอสมควร

ข. มีแต่น้อย

ค. ไม่มีเลย หรือ มีมากเกินไป

39. ท่านพอใจหรือไม่ เกี่ยวกับงานพิเศษของท่านนอกเหนือจากงานสอน

เช่น การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา งานทะเบียน และงานกิจกรรมนักศึกษา

เป็นต้น

ก. พอใจ เพราะทำให้มีประสพการณ์มากขึ้น

ข. พอทำได้ แต่ต้องไม่เป็นภาระจนเกินไป

ค. ไม่พอใจ เพราะทำให้มีภาระมากขึ้น

40. การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของงานของท่าน

ก. ท่านมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่

ข. มีส่วนร่วมบ้าง เป็นส่วนน้อย

ค. ท่านไม่มีส่วนร่วมแต่อย่างใดเลย

41. ผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับบุคคลากรในหน่วยงานของท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้ความ

สามารถในด้านการบริหารงานบุคคล และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ก. เห็นด้วย

ข. มีปานกลาง

ค. ไม่เห็นด้วย

42. ท่านรู้สึกว่าการวินิจฉัยสั่งการใด ๆ ของผู้บริหาร เท่าที่ผ่านมาเป็นไปเพื่อ

ผลประโยชน์ของนักศึกษาและอาจารย์ประจำเป็นประการสำคัญ

ก. เห็นด้วย

ข. ไม่แน่ใจ

ค. ไม่เห็นด้วย

43. เกี่ยวกับบรรยากาศทางวิชาการในสถาบันของท่าน

ก. สถาบันของท่านมีบรรยากาศทางวิชาการที่เหมาะสมยิ่ง

ข. สถาบันของท่านมีบรรยากาศทางวิชาการบ้าง เพียงเล็กน้อย

ค. สถาบันของท่านไม่มีบรรยากาศทางวิชาการที่เหมาะสมเลย

44. เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนของสถาบันของท่าน

- ก. มีอุปกรณ์พร้อมสมบูรณ์
- ข. มีอุปกรณ์บ้าง แต่ยังไม่พอเพียง
- ค. ขาดแคลนอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมอีกมาก

45. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน

- ก. ท่านมีสภาพแวดล้อมในการทำงานดีมาก
- ข. ท่านมีสภาพแวดล้อมในการทำงานพอใช้ได้ และต้องการการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- ค. ท่านมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

46. ความมั่นใจในการทำงาน

- ก. ท่านไม่คิดจะเปลี่ยนงานอย่างแน่นอน
- ข. แล้วแต่โอกาสจะเอื้ออำนวยให้อย่างไร
- ค. ท่านต้องการจะเปลี่ยนงานอย่างแน่นอน

47. เกี่ยวกับการเปลี่ยนงานของอาจารย์ในสถาบันของท่าน

- ก. มีการลาออกน้อยมาก เพราะมีเหตุผลวิสัยไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้
- ข. มีการลาออกบ้างตามสมควร
- ค. มีการลาออกบ่อยมาก

48. ในข้อ 47. ถ้าท่านตอบข้อ ข. หรือ ค. โปรดตอบข้อนี้ด้วย

(ถ้าท่านตอบข้อ ก. ไม่ต้องตอบข้อ 48. นี้)

อาจารย์ในสถาบันของท่านมีการลาออกบ่อยหรือค่อนข้างบ่อย ท่านคิดว่า เป็นเพราะ (อาจตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ก. รายได้ของอาจารย์น้อยมาก ไม่สอดคล้องกับความรู้ความสามารถ และค่าครองชีพ

- ข. ภายใต้ระบบบริหารที่เป็นอยู่ ยังมองไม่เห็นทางหรือโอกาสก้าวหน้า เช่น การเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง เมื่อมีงานหรือโอกาสที่ดีกว่า จึงลาออกไป
- ค. มีปัญหา เข้ากับเพื่อนร่วมงานหรือผู้บังคับบัญชาไม่ได้
- ง. อื่น ๆ โปรดระบุ _____

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเป็นมาและความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับวิทยาลัย เอกชน ¹

1. วิทยาลัย เอกชนคืออะไร

วิทยาลัย เอกชนคือ สถาบันอุดมศึกษาที่รัฐบาลอนุญาตให้เอกชนจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย-เอกชน พุทธศักราช 2512 เพื่ออำนวยความสะดวกในระดับอุดมศึกษาภายในขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติ วิทยาลัย เอกชนนี้มีสภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย มีหน้าที่จัดการให้การศึกษาโดยมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอีกด้วย

2. วิทยาลัย เอกชนช่วยแบ่งเบาภาระของ รัฐในการจัดการศึกษาอย่างไร

โดยที่ประเทศไทยมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น ความต้องการของเยาวชนที่ประสงค์จะ เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจึง เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว รัฐไม่อาจเพิ่มจำนวนมหาวิทยาลัยได้เพียงพอ ทั้งนี้เพราะการตั้งมหาวิทยาลัยนั้นต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษำอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งจะรับนักศึกษาได้เพียงปีละประมาณว่าหนึ่งหมื่นคนเล็กน้อย (ปี 2519 รับ 11,702 คน, ปี 2520 รับ 13,064 คน) แต่จำนวนผู้ที่ประสงค์จะ เข้าเรียนแต่ละปีมีกว่าห้าหมื่นคน ด้วยเหตุนี้รัฐจึง อนุญาตให้เอกชนจัดตั้งวิทยาลัย เอกชนขึ้นเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของ รัฐและสามารถสนองความต้องการของ เยาวชนที่ประสงค์จะ เข้าเรียนระดับอุดมศึกษาไปได้อีกส่วนหนึ่ง ดัง จะเห็นได้ว่าขณะนี้วิทยาลัย เอกชนซึ่งมีหน้าที่อยู่ 10 วิทยาลัย มีจำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่กว่าหนึ่งหมื่น

---

¹ ชมรมผู้บริหารวิทยาลัย เอกชนแห่งประเทศไทย, แนะนำวิทยาลัย เอกชนแห่งประเทศไทย, 2522, หน้า 1-16

สองพันคน นับว่าวิทยาลัย เอกชนได้มีส่วนช่วยให้เยาวชนมีสถานที่ เรียนตามความ
ประสงค์ได้ในจำนวนมากพอสมควร

ในด้านการเงินก็นับว่าวิทยาลัย เอกชนได้ช่วยแบ่ง เบาภาระของรัฐ
ด้านงบประมาณรายจ่ายไปได้ไม่น้อย ทั้งนี้เพราะหากรัฐจะจัดสถานที่ เรียนระดับ
อุดมศึกษาขึ้น เพื่อรับนักศึกษา เหล่านี้ เข้า เรียนแล้วตามตัว เลขในปี พ.ศ. 2519
รัฐจะต้องมีค่าใช้จ่ายดำเนินการต่อหัวของนักศึกษาปีละ เกือบ 7,000 บาทต่อปี
ซึ่งก็หมายความว่ารัฐจะต้องใช้จ่ายเงินปีละประมาณ 84 ล้านบาท โดยยังไม่รวม
รายจ่ายลงทุนก่อสร้างสถานที่ตลอดจนอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการศึกษา ซึ่งจะต้อง
ใช้เงินอีกนับร้อยล้านบาท จึง เห็นได้ว่าวิทยาลัย เอกชนได้ช่วยแบ่ง เบาภาระของ
รัฐในด้านงบประมาณการศึกษาไปได้อีกมิใช่น้อย

3. ประสิทธิภาพในการให้การศึกษาระดับวิทยาลัย เอกชน

วิทยาลัย เอกชนถูกควบคุมการดำเนินงานจากรัฐบาลในทุกด้านอย่าง
เข้มงวด กล่าวคือ

3.1 การควบคุมในด้านการดำเนินงาน เพื่อให้การดำเนินงานของ
วิทยาลัย เอกชนได้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและภายในขอบเขตที่พระราชบัญญัติ
วิทยาลัย เอกชนกำหนดไว้ โดย ครอง ครัด วิทยาลัย เอกชนจึง ตกอยู่ภายใต้การ
ควบคุมดังต่อไปนี้

3.1.1 รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยซึ่ง เป็นผู้มีหน้าที่ดูแล
ควบคุมวิทยาลัย เอกชนได้แต่งตั้ง "คณะกรรมการวิทยาลัย เอกชน" ขึ้นคณะหนึ่ง
โดยมีหน้าที่ให้ความ เห็นชอบหรือให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการดำเนินการดำเนินงาน
ของวิทยาลัย เอกชนต่อรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย การดำเนินงานของ

วิทยาลัย เอกชนต้อง เป็นไปตามกฎหมายและต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการวิทยาลัย เอกชนทั้งสิ้น

3.1.2 วิทยาลัย เอกชนแต่ละแห่งจะต้องมีคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย เป็นผู้ดำเนินงานแทนวิทยาลัยซึ่ง เป็นนิติบุคคล กรรมการบริหารวิทยาลัยจะต้อง ตั้ง จากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการวิทยาลัย เอกชน ซึ่งแสดงว่าบุคคลที่จะ เป็นกรรมการบริหารวิทยาลัย เอกชนได้จะต้อง เป็นบุคคลที่ถูกถอนการลงแล้วว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมีความสามารถและความเหมาะสมที่จะเป็นผู้ดำเนินงานวิทยาลัย เอกชนได้เป็นอย่างดี

3.1.3 ผู้อำนวยการวิทยาลัยก็จะต้อง เป็นผู้มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้และต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัย เอกชน และยังกำหนดคุณวุฒิไว้อย่างต่ำต้อง เป็นผู้จบการศึกษาได้ปริญญาโท จึงจะเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยได้

3.1.4 บรรดาผู้สอนทุกคนในวิทยาลัย เอกชนจะต้อง เป็นผู้มีคุณวุฒิขั้นต่อปริญญาตรีขึ้นไป และต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้และได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัย เอกชน เช่นเดียวกัน

ทั้งหมดนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานทางวิทยาลัย เอกชนตกอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐอย่าง เข้มงวด ทั้งนี้เพื่อให้วิทยาลัย เอกชนดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

3.2 การควบคุมมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จากวิทยาลัย เอกชน เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม เป็นที่เชื่อถือแก่สังคม วิทยาลัย เอกชนจึง ถูกควบคุมมาตรฐานการศึกษาดังต่อไปนี้

3.2.1 หลักสูตรที่จะใช้สอนในสาขาวิชาต่าง ๆ จะต้องได้รับ อนุญาตจากคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ การพิจารณาหลักสูตรทบวงมหาวิทยาลัย เสียก่อนจึง จะนำไปใช้สอนได้

3.2.2 วิทยาลัย เอกชนจะให้ปริญญาแก่นักศึกษาที่เรียนจบ หลักสูตรได้ถูกต้อง เมื่อวิทยาลัยได้รับรองมาตรฐานการศึกษาจากคณะกรรมการศึกษา แห่งชาติ โดยทบวงมหาวิทยาลัยจะตั้ง คณะกรรมการรับรองมาตรฐานการศึกษา ทำหน้าที่ตรวจสอบวิทยาลัย เอกชนว่า ได้จัดการศึกษา เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพียงใด และได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กระทำไว้กับทบวงมหาวิทยาลัยหรือไม่ หากทุกอย่างได้ดำเนินการไปถูกต้องสมบูรณ์ จึงจะให้การรับรองมาตรฐาน การศึกษาในสาขาวิชานั้น วิทยาลัย เอกชนจึง จะมีสิทธิให้ปริญญาในสาขาวิชานั้น แก่นักศึกษาได้

3.2.3 การสอบไล่ในชั้นปีที่ 3 และ 4 ของวิทยาลัย เอกชน อยู่ใน การควบคุมของ "คณะกรรมการสอบไล่ภายนอก" ซึ่งคณะกรรมการศึกษา แห่งชาติ เป็นผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกนี้จะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติข้อ สอบทุกวิชาที่จะใช้สอบไล่และ เมื่อผู้ตรวจข้อสอบได้ตรวจเสร็จแล้ว คณะกรรมการ สอบไล่ภายนอกจะนำผลการตรวจสอบข้อสอบมาพิจารณาว่าการให้คะแนน ของผู้ตรวจข้อสอบนั้นถูกต้องสมควร เพียงใดแล้วจึง อนุมัติผลการตรวจข้อสอบนั้น ๆ แล้วรายงานต่อทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อทราบอีกชั้นหนึ่ง จึงถือว่าผลการสอบไล่ นั้น ใช้ได้

จะเห็นได้ว่าการเรียนและการสอบไล่ของนักศึกษาวิทยาลัย เอกชน นั้นถูกควบคุมอย่างเคร่งครัดเข้มงวด ทั้งนี้เพื่อให้บัณฑิตของวิทยาลัย เอกชน เป็นบัณฑิตที่ได้มาตรฐานจริง ๆ เป็นที่เชื่อถือแก่สังคมนั่นเอง

3.3 การควบคุมในด้านการเงิน พระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พุทธศักราช 2512 ได้บัญญัติควบคุมการเงินของวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ของวิทยาลัย เอกชนมากกว่าที่จะเห็นแก่ประโยชน์ของเจ้าของหรือผู้รับอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัย เอกชน ดังจะเห็นได้ต่อไปนี้

3.3.1 มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พ.ศ. 2512 บัญญัติไว้ว่า วิทยาลัย เอกชน มีรายได้ดังนี้

- (1) ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
- (2) เงินและทรัพย์สินที่ผู้ให้แก่วิทยาลัย เอกชน
- (3) รายได้เกี่ยวกับการให้การศึกษาวินิจฉัยของวิทยาลัย เอกชนและ รายได้อื่น ๆ ของวิทยาลัย เอกชน

สำหรับค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต้องเก็บในอัตราที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 7 อนุ (8) มิใช่วิทยาลัย เอกชนจะเก็บได้ตามชอบใจ

3.3.2 มาตรา 18 บัญญัติให้วิทยาลัย เอกชนจัดตั้งเงินกองทุนต่าง ๆ ขึ้นรวม 4 กองทุน คือ

- (1) กองทุนทั่วไป ใช้ในการดำเนินกิจการ
- (2) กองทุนทรัพย์สินถาวร ใช้เฉพาะการเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง

- (3) กองทุนวิจัยและห้องสมุด ใช้เกี่ยวกับการวิจัยและการจัดซื้อตำราสำหรับห้องสมุด
- (4) กองทุนส่งเคราะห์ ใช้สำหรับการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาหรือบำเหน็จบำนาญ หรือการส่งเคราะห์อื่น ๆ แก่ผู้สอนประจำและพนักงานลูกจ้าง

3.3.3 มาตรา 53 บัญญัติไว้ว่า ถ้ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายประจำปี วิทยาลัยเอกชนจะต้องจัดสรรเงินรายได้ในส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายให้แก่กองทุนประเภทอื่น นอกจากกองทุนทั่วไปรวมกันในอัตราที่ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปี

เงินที่เหลือจากการจัดสรรดังกล่าวแล้ว (ร้อยละ 40 ของรายได้ในส่วนที่สูงกว่ารายจ่าย) วิทยาลัยอาจจัดสรรให้แก่ผู้รับใบอนุญาต (เจ้าของ) ในอัตราไม่เกินกว่าร้อยละสิบห้าของส่วนของทรัพย์สินในกองทุนประเภทต่าง ๆ รวมกันหลังจากหักหนี้สินแล้ว ถ้ามีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้จัดส่งให้แก่กองทุนทั่วไป

4. รัฐสนับสนุนและส่งเสริมวิทยาลัยเอกชนอย่างไร

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่าวิทยาลัยเอกชนสามารถแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากรัฐเป็นอย่างมาก ประกอบกับการควบคุมวิทยาลัยเอกชนในด้านการดำเนินงาน ในด้านมาตรฐานของบัณฑิต และในด้านการเงินได้เป็นอย่างดี เกรงครัดและเข้มงวด เป็นผลให้บัณฑิตของวิทยาลัยเอกชน เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งตามสถิติซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยจัดทำขึ้น ปรากฏว่าบัณฑิตที่จบจากวิทยาลัยเอกชนหางานทำได้ร้อยละ 71.57 ทั้งนี้เนื่องจากภาย

หลังจากที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้รับเอาวิทยาลัย เอกชนไว้ในสังกัด เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐแล้ว ก็ได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมวิทยาลัย เอกชนอย่างจริงจัง ทั้งในด้านการให้บริการและในด้านวิชาการ เป็นผลให้วิทยาลัย เอกชนก้าวหน้าเพิ่มขึ้น เป็นลำดับ ดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน

ปัจจุบันนี้ แม้ว่าวิทยาลัย เอกชนยังไม่สามารถรับนักศึกษาส่วนที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่ได้ทั้งหมดก็ตามแต่ก็สามารถช่วยให้นักศึกษา เหล่านั้น ประมาณ เกือบร้อยละ 30 เข้าเรียนได้ และจำนวนนักศึกษาที่วิทยาลัย เอกชน จะรับได้ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีตามความเจริญก้าวหน้าของแต่ละวิทยาลัย ซึ่งถ้ารัฐให้การสนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลสามารถจัดหาแหล่ง เงินทุนที่เหมาะสมให้แก่วิทยาลัย เอกชนได้ก็ เป็นที่เชื่อว่าจำนวนวิทยาลัย เอกชนอาจเพิ่มมากขึ้นและจะ เป็นการแก้ปัญหาเยาวชนไม่มีที่เรียนระดับอุดมศึกษาไปได้อีกมากหรืออาจหมดปัญหาไปก็ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะวิชา/สาขาวิชาต่าง ๆ ที่วิทยาลัยเอกชนเปิดสอน
(เรียงตามลำดับอักษร)

1. วิทยาลัยการค้า

ตั้งอยู่หลังวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ถนนสุขุมวิท แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ฯ

หลักสูตร อนุปริญญา 3 ปี

คณะวิชาบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการเลขานุการ

คณะวิชาเศรษฐศาสตร์

- สาขาวิชาการเงินการธนาคาร

- สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

- สาขาวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์

คณะวิชาการบัญชี

หลักสูตร ปริญญาตรี 4 ปี มี 3 คณะวิชา

คณะวิชาบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการบริหารบุคคล

- สาขาวิชาการบริหารการเงิน

- สาขาวิชาการบริหารการตลาด

- สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ

ระหว่างประเทศ

- สาขาวิชาการเลขานุการ

คณะวิชาเศรษฐศาสตร์

- สาขาวิชาการเงินการธนาคาร

- สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

- สาขาวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์

คณะวิชาการบัญชี

2. วิทยาลัยกรุงเทพ

ตั้งอยู่เลขที่ 40/4 ถนนพระราม 4
ใกล้สี่แยกกวางน้ำไท เขตพระโขนง
กรุงเทพ 11

หลักสูตร อนุปริญญา 3 ปี

คณะวิชาการบัญชี

คณะวิชาบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล
- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาการเงิน
- สาขาวิชาการเลขานุการ
- สาขาวิชาการจัดการ

คณะวิชาศิลปศาสตร์ สื่อสารมวลชน

- สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์
- สาขาวิชาวารสารศาสตร์

หลักสูตร ปริญญาตรี 4 ปี มี 3 คณะวิชา

คณะวิชาการบัญชี

คณะวิชาบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล
- สาขาวิชาการจัดการ
- สาขาวิชาการตลาด

- สาขาวิชาการเงิน

- สาขาวิชาการเลขานุการ

คณะวิชาศิลปศาสตร์ สื่อสารมวลชน

- สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์

- สาขาวิชาวารสารศาสตร์

(มีภาคปกติและภาคค่ำ)

3. วิทยาลัยเกริก

ตั้งอยู่เลขที่ 65 ถนนสุขุมวิท
ตำบลบางสวน อำเภอเมือง
จังหวัดสมุทรปราการ

หลักสูตร ปริญญาตรี 4 ปี มี 3 คณะวิชา

คณะวิชาบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการเงิน
- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล
- สาขาวิชาการบัญชี
- สาขาวิชาการเลขานุการ

คณะเศรษฐศาสตร์

- สาขาวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์
และเศรษฐศาสตร์ทั่วไป
- สาขาวิชาคณิตเศรษฐศาสตร์และ
สถิติประยุกต์ทางเศรษฐศาสตร์
- สาขาวิชาการเงินและก่าธนาคาร
- สาขาวิชาการคลัง
- สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
- สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการ
เงินระหว่างประเทศ
- สาขาวิชาพัฒนาเศรษฐกิจและการ
เกษตร
- สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์แรงงาน
และอุตสาหกรรม

4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม

ตั้งอยู่เลขที่ 235 ถ.เพชรเกษม
ห่างจากสามแยกท่าพระ 2.8 กม.
แขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพฯ

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

- สาขาวิชาช่างยนต์
- สาขาวิชาการบัญชี
- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาวิชาการเลขานุการ

หลักสูตร ปริญญาตรี

คณะบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล
- สาขาวิชาการบัญชี
- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร

5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย

ตั้งอยู่เลขที่ 73 ถนนพระราม 6
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ 4

หลักสูตร ปริญญาตรี 4 ปี มี 4 คณะวิชา

คณะวิชาการบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล
- สาขาวิชาการเงิน
- สาขาวิชาการตลาด

คณะวิชาการบัญชี

คณะวิชาเศรษฐศาสตร์

คณะวิชานิติศาสตร์

(มีภาคปกติและภาคค่ำ)

6. วิทยาลัยพ่ายัพ

ตั้งอยู่เลขที่ 48/5 ถนนห้วยแก้ว
จังหวัดเชียงใหม่

หลักสูตร อนุปริญญา 3 ปี

- สาขาวิชาพยาบาล (หลักสูตรพยาบาลและอนามัย) ประกาศนียบัตร (หลักสูตรเพิ่มเติม 6 เดือน)
- สาขาวิชาพยาบาล (หลักสูตรประกาศนียบัตรผดุงครรภ์)

หลักสูตร ปริญญาตรี 4 ปี มี 3 คณะวิชา

คณะวิชามนุษยศาสตร์

- สาขาวิชาภาษาไทย
- สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- สาขาวิชาประวัติศาสตร์
- สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา
- สาขาวิชาดุริยศิลป์

คณะวิชาสังคมศาสตร์

- สาขาวิชาการบริหารบุคคล
- สาขาวิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา

คณะวิชาพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค

- สาขาวิชาพยาบาลหลักสูตรวิทยา
ศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล)

7. วิทยาลัยศรีปทุม

ตั้งอยู่เลขที่ 61 หมู่ 4

ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว

เขตบางเขน กรุงเทพฯ

หลักสูตร ประกาศนียบัตร 3 ปี

- สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
- สาขาวิชาศิลปศาสตร์
- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
- สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

- สาขาวิชาช่างยนต์
- สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
- สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
- สาขาวิชาบัญชี
- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาเลขานุการ

หลักสูตร ปริญญาตรี 4 ปี มี 2 คณะวิชา

คณะศึกษาศาสตร์

คณะวิชาวิศวกรรมศาสตร์

- สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง
และเครื่องกล

8. วิทยาลัยแสงธรรม

ตั้งอยู่เลขที่ 1/20 ถนนเพชรเกษม
ตำบลท่าข้าม อำเภอสามพราน
จังหวัดนครปฐม

หลักสูตร ปริญาตรี 4 ปี มี 2 คณะวิชา

คณะวิชามนุษยศาสตร์

- สาขาวิชาปรัชญา

คณะวิชาศึกษาศาสตร์

- สาขาวิชาเทววิทยา

9. วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ

ตั้งอยู่เลขที่ 682 ถ.คลองตัน
ห้วยหมาก เขตบางกะปิ
ซอยหมู่บ้านเสรี กรุงเทพฯ

หลักสูตร ปริญาตรี 4 ปี

คณะวิชาบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการตลาด

- สาขาวิชาการบริหารทั่วไป

- สาขาวิชาการเงินและการ
ธนาคาร

- สาขาวิชาการบัญชี

10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

ตั้งอยู่เลขที่ 19/1 ถ.เพชรเกษม
ระหว่างกิโลเมตรที่ 18 - 19
แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม
กรุงเทพฯ

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

- สาขาวิชาช่างยนต์

- สาขาวิชาช่างก่อสร้าง

- สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง

- สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

- สาขาวิชาบัญชี

- สาขาวิชาการตลาด

- สาขาวิชาเลขานุการ

หลักสูตร ปริญาตรี 4 ปี

คณะวิชาการบัญชี

ภาคผนวก ค .

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522¹

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522

เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

¹ กองวิทยาลัยเอกชน สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522, หน้า 1-33

มาตรา 4 ให้วิทยาลัยเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย
เอกชน พ.ศ. 2512 เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้และคงมี
สภาพเป็นนิติบุคคล

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" หมายความว่า มหาวิทยาลัย สถาบัน
วิทยาลัย หรือสถานที่ที่บุคคลจัดให้การศึกษาชั้นอุดมศึกษาแก่นักศึกษาทุกผลัดรวมกัน
เกินเจ็ดคนขึ้นไป

"ผู้รับใบอนุญาต" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมาจัดตั้งสถาบันอุดม
ศึกษาเอกชนและได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"คณะกรรมการสถาบัน" หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันอุดม
ศึกษาเอกชน

"กรรมการสถาบัน" หมายความว่า กรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"สภาสถาบัน" หมายความว่า สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"กรรมการสภาสถาบัน" หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันอุดม
ศึกษาเอกชน

"ผู้บริหารสถาบัน" หมายความว่า อธิการบดี อธิการ หรือผู้อำนวยการ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"นักศึกษา" หมายความว่า ผู้มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษา
ตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษา
ธิการเทียบเท่า ซึ่งเข้ารับการการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติ
การตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่

(1) มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วย
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

(2) วิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวง
ทบวง กรม

(3) วิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะสงฆ์ เพื่อการศึกษาของสงฆ์โดยเฉพาะ

(4) สถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่าง
รัฐบาลไทยกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ หรือรัฐบาลต่างประเทศ

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระ
ราชบัญญัตินี้และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎทบวงกำหนดกิจการ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎทบวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 8 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์
ประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิทยาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน
ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มาตรา 9 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสามประเภท คือ

(1) มหาวิทยาลัย

(2) สถาบัน

(3) วิทยาลัย

ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลัก
เกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 10 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 11 ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินซึ่งใช้เป็นที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดในกฎทบวง

ผู้รับใบอนุญาตต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามวรรคหนึ่ง โดยปลอดจากภาระติดพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น และรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้

มาตรา 12 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล

การออกและการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 13 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีข้อกำหนด และข้อกำหนดน้อยอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อ
- (2) วัตถุประสงค์
- (3) ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร

(4) จำนวนเงินทุนประเดิม ทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้ง และโครงการใช้จ่าย

(5) อัตราค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(6) โครงการจัดการศึกษา รวมทั้งหลักสูตร การสอน อุปกรณ์การศึกษาและการวัดผลการศึกษา

(7) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาออก

(8) การกำหนดเครื่องแบบ การแต่งเครื่องแบบของนักศึกษา และการกำหนดเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(9) โครงการจัดหาคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(10) การกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์การจ้าง เลิกจ้าง และสวัสดิการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(11) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 14 ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 13 และการแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดดังกล่าวภายหลังจากที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 10 แล้วต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 15 ผู้รับใบอนุญาตจะเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสาขาวิชาใดได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขออนุญาตและการอนุญาตเปิดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 16 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจแบ่งส่วนงานดังต่อไปนี้

(1) สำนักงานบริหาร

(2) คณะ

(3) บัณฑิตวิทยาลัย

(4) สถาบันเพื่อการวิจัย สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อส่งเสริมวิชาการ

สำนักงานบริหาร อาจแบ่งส่วนงานภายในได้ตามความเหมาะสม คณะ อาจแบ่งส่วนงานเป็นภาควิชาและสำนักงานเลขานุการ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อาจแบ่งส่วนงานเป็นฝ่ายและสำนักงานเลขานุการ

มาตรา 17 ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา 8 สถาบันอุดมศึกษา เอกชนอาจจัดตั้งวิทยาเขตสาขาได้ และให้นำมาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วิทยาเขตสาขาต้องดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบของสภาสถาบัน ตามมาตรา 28 โดยจะมีผู้บริหารวิทยาเขตสาขาซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งเพื่อบริหาร งานของวิทยาเขตสาขาก็ได้

มาตรา 18 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องใช้ชื่อเป็นอักษรไทยและต้องใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" แล้วแต่กรณี นำหน้าชื่อ

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะใช้ชื่อเป็นอักษรต่างประเทศด้วย ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" นำหน้าชื่อ ในดวงตราป้ายชื่อ ขอบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินกิจการ

หมวด 2

คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 20 ให้มีคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสองคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าสามคนต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคธุรกิจเอกชน

ให้คณะกรรมการสถาบันเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขานุการหนึ่งคน และกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา 21 กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสถาบันในระหว่างที่กรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 22 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 21 กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสถาบันแทนได้

มาตรา 23 ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสถาบัน การประชุมคณะกรรมการสถาบันต้องมีกรรมการสถาบันมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสถาบันทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสถาบันซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการสถาบันคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 24 ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการและเลขานุการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ เพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา 25 คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(2) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษา และวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(4) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(5) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหารสถาบัน และคณาจารย์ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(6) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเสนอให้ปริญญาเกิตติศักดิ์ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(7) ปฏิบัติหน้าที่ที่มีกฎหมายกำหนดให้ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ สถาบัน

มาตรา 26 ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ เกี่ยวกับการ ดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ สถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการประจำ เจาะกิจหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ในนามตรา 23 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการประจำ เจาะกิจและคณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการประจำ เจาะกิจหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการสถาบันทราบด้วย

หมวด 3

การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 28 ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

(1) ผู้บริหารสถาบันเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(2) กรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต

(3) กรรมการไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนตาม (1) และ (2) รวมกัน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งตาม (1) เป็นนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันอีกคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบัน เพื่อทำหน้าที่ที่นายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ โดยคำแนะนำของผู้บริหารสถาบัน

มาตรา 29 กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย

กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้คนธรรมดาอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) ได้ แต่ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง

มาตรา 30 กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา 21 วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 31 นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 30
กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา 29
- (4) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตามมาตรา 75 วรรคสอง

เมื่อกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาตหรือคณะกรรมการสถาบัน แล้วแต่กรณี อาจแต่งตั้งผู้อื่น
เป็นกรรมการสภาสถาบันแทนได้

มาตรา 32 การประชุมสภาสถาบันให้นำมาตรา 23 มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา 33 สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแล
กิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

- (1) วางระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งจะให้มีข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และ
เครื่องแต่งกายนักศึกษาด้วยก็ได้
- (2) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวางระเบียบ
การใช้จ่ายเงินของกองทุน
- (3) พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการสอนและอุปกรณ์การศึกษา
- (4) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบัน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และภาควิชา
- (5) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกวิทยาเขตสาขา
- (6) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของคณะ

กรรมการสถาบัน

(7) อนุมัติการให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

(8) อนุมัติงบดุล งบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี

(9) พิจารณาเสนอการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(10) พิจารณาวางวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเจริญยิ่งขึ้น

(11) วินิจฉัยสั่งการในเรื่องอื่นใดที่มีได้ระบุให้ เป็นหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ

มาตรา 34 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ สถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา 23 และมาตรา 27 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 35 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้อำนวยการบังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและมติที่สภาสถาบันกำหนดหรือมอบหมาย และจะมีรองผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมาย

รองผู้บริหารสถาบันต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบัน และให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้เสนอแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้บริหารสถาบันต่อสภาสถาบัน

เมื่อผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้บริหารสถาบันไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้บริหารสถาบันรักษาการแทน ถ้ามีรองผู้บริหารสถาบันหลายคน ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งผู้บริหารสถาบันมอบหมายรักษาการแทน ถ้าผู้บริหารสถาบันไม่ได้

มอบหมาย ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งมีอาวุโสรักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองผู้บริหารสถาบัน ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 38 เป็นผู้บริหารการแทน

ให้ผู้บริหารการแทนผู้บริหารสถาบันมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ เช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบันทุกประการ

มาตรา 37 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้บริหารสถาบัน เว้นแต่ได้รับแต่งตั้งจาก สภาสถาบันและได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธี การและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 38 ผู้บริหารสถาบันต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้อง ห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี
- (2) มีความรู้ส่อได้โดยปริญาตรี และเป็นหรือเคยเป็นคำสตราจารย์ มาแล้ว หรือมีความรู้ส่อได้โดยไม่ต่ำกว่าปริญาโทหรือเทียบเท่า
- (3) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องใน คีลธรรมอันดี
- (4) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (5) ไม่เป็นผู้เคยถูกออกจากงานหรือราชการเพราะมีความผิด เว้นแต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นผู้บริหารสถาบัน
- (6) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดยคำสั่ง ที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบัน เห็นว่าไม่ขัดต่อคีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 39 ผู้บริหารสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับและข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (2) พิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (3) จัดทำทะเบียนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ตามแบบที่กำหนดในกฎทบวง
- (4) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (5) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกิจการทั่วไป
- (6) จัดทำรายงานประจำปีและรายงานอื่น ๆ ตามที่สภาสถาบันหรือรัฐมนตรีกำหนด
- (7) รักษาวินัย และระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หน้าที่ที่สภาสถาบันมอบหมายและที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
- (9) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพึงกระทำ

มาตรา 40 การจัดให้มีคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะบัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 41 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้

(1) ค่ำสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นค่ำสตราจารย์ประจำหรือค่ำสตราจารย์

พิเศษ

(2) รองค่ำสตราจารย์

(3) ผู้ช่วยค่ำสตราจารย์

(4) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา 42 อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง

(2) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(3) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม

อันดี

(4) ไม่เป็นผู้ฝักใฝ่หรือเสื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ

(5) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(6) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดยคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยความประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 43 นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 42 แล้ว คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยค่ำสตราจารย์ รองค่ำสตราจารย์ และค่ำสตราจารย์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

ทั้งนี้ คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ สำหรับการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา 44 ก่อนแต่งตั้งบุคคลใดเป็นคณาจารย์ ให้ผู้บริหารสถาบันยื่นคำขอตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันแล้ว จึงจะแต่งตั้งให้บุคคลนั้นเป็นคณาจารย์ได้

ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมอบหมายให้บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งสอนเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันเริ่มจ้าง

มาตรา 45 ในกรณีที่มีความจำเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีครูปฏิบัติการด้วยก็ได้

ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นครูปฏิบัติการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 46 ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร อาจกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดให้มีคณาจารย์ประจำสาขาวิชาไม่น้อยกว่าจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

บุคคลใดจะเป็นคณาจารย์ประจำเกินหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

หมวด 4

ประกาศนียบัตร ปริญญา และเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา 47 ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ด.
โท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ม.
ตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	บ.

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะทำการสอนเพื่อให้ปริญญาชั้นใด ในสาขาวิชาใดได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้รับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นแล้ว

การขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 48 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ในสาขาวิชาที่มีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้รับรองมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่มีการสอนนั้น

การขอให้รับรองและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะให้ใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 49 สภาสถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันอาจวางข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา 50 สภาสถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันอาจวางข้อบังคับกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตในวิชาใดได้ดังต่อไปนี้

(1) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

(2) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาดำเนินการตาม

หลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา หรือผู้ที่สอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชาตามหลักสูตรปริญญาตรี แต่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในกฎทบวง

(3) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาใดภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว

มาตรา 51 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่กรรมการสภาสถาบันคณาจารย์ประจำหรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และวิธีการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 52 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา และประกาศนียบัตรบัณฑิต ตามที่ระบุในข้อกำหนดได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

หมวด 5

ทรัพย์สินและการบัญชี

มาตรา 53 ทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประกอบด้วย เงินทุนประเดิมและทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด และเงินทุนหรือทรัพย์สินที่ได้มาภายหลัง

มาตรา 54 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสรรทุนตามมาตรา 53 เป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) กองทุนทั่วไป
- (2) กองทุนทรัพย์สินถาวร
- (3) กองทุนวิจัยและห้องสมุด
- (4) กองทุนสงเคราะห์
- (5) กองทุนอื่นตามที่รัฐมนตรีอนุญาต

มาตรา 55 กองทุนทั่วไปได้แก่

(1) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

- (2) รายได้ตามมาตรา 60 (1) และ (3)
- (3) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา 61 วรรคสอง
- (4) ดอกผลของกองทุนทั่วไป

กองทุนทั่วไปให้ใช้ในการดำเนินงานกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 56 กองทุนทรัพย์สินถาวรได้แก่

(1) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มีผู้ให้ตามมาตรา 60 (2)

- (3) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา 61 วรรคหนึ่ง
- (4) ดอกผลของกองทุนทรัพย์สินถาวร

กองทุนทรัพย์สินถาวรให้ใช้ในการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 57 กองทุนวิจัยและห้องสมุดได้แก่

(1) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์
ที่มีผู้ให้ตามมาตรา 60 (2)

(3) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา 61 วรรคหนึ่ง

(4) ดอกผลของกองทุนวิจัยและห้องสมุด

กองทุนวิจัยและห้องสมุดให้ใช้ในการวิจัยและการจัดซื้อตำราสำหรับ

ห้องสมุด

มาตรา 58 กองทุนส่งเสริมเคราะห์ได้แก่

(1) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และ
ทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์
ที่มีผู้ให้ตามมาตรา 60 (2)

(3) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา 61 วรรคหนึ่ง

(4) ดอกผลของกองทุนส่งเสริมเคราะห์

กองทุนส่งเสริมเคราะห์ให้ใช้ในการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาหรือคณา-
จารย์ประจำหรือการจัดให้มีบ้านพักคณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถา-
บันอุดมศึกษาเอกชน และการส่งเสริมคณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถา-
บันอุดมศึกษาเอกชนและครอบครัว ทั้งนี้ตามขอบบังคับของสภาสถาบัน

มาตรา 59 เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจอนุญาตให้จัดตั้งกองทุนเพิ่มขึ้น
เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยให้จัดสรรจากราย
ได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปีของกองทุนทั่วไปที่กั้นไว้ร้อยละหกสิบตามมาตรา
61 วรรคหนึ่ง

มาตรา 60 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(1) ค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(2) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(3) รายได้ที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และรายได้อื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 61 เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายประจำปี ให้สภาสถาบันจัดสรรเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายให้แก่กองทุนประเภทอื่นนอกจากกองทุนทั่วไปรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปี เงินที่เหลือจากการจัดสรรตามวรรคหนึ่ง สภาสถาบันอาจจัดสรรให้แก่ผู้รับใบอนุญาตได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของส่วนของสินทรัพย์ในกองทุนประเภทต่าง ๆ รวมกันหลังจากหักหนี้สินแล้ว ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้จัดส่งให้แก่กองทุนทั่วไป

มาตรา 62 ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ถูกต้องตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และในการลงรายการในบัญชีต้องแสดงรายการเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินและสินทรัพย์กับหนี้สินตามความเป็นจริง และแยกตามประเภทของงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น

มาตรา 63 ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดส่งงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี ให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในเดือนมิถุนายนของทุกปี และเมื่อผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันนำเสนอต่อสภาสถาบันภายในเดือนกรกฎาคมของทุกปี

เมื่อสภาสถาบันได้อนุมัติงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปีแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันส่งสำเนาไปยังรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สภาสถาบันอนุมัติ

มาตรา 64 ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกปี

มาตรา 65 ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจตรวจสอบบัญชีเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งขอข้อความและคำชี้แจงจากกรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 66 ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานผลของการตรวจสอบต่อสภาสถาบันว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นได้จัดทำบัญชีงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปีตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และการรับจ่ายในกองทุนประเภทต่าง ๆ ได้เป็นไปถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องแถลงในรายงาน เช่นนั้นด้วยว่าตนเห็นว่างบดุลได้ทำโดยถูกต้องควรพึงว่าสำแดงให้เห็นฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ สำแดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของกองทุนนั้น ๆ ที่เป็นอยู่ตามจริงตามที่ควรหรือไม่

หมวด 6

การควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 67 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นไปตามข้อกำหนดและตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับรองขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎทบทวง

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา 68 การกระทำดังต่อไปนี้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

(1) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปถัมภ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใดเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินครึ่งละหาแสนบาท

(2) การรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด

(3) การเข้าสมทบสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ

(4) การกู้เงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละยี่สิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้ หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน

(5) การซื้อหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่มีราคาเกินหนึ่งล้านบาท

(6) การขอโอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปอีกประเภทหนึ่ง

มาตรา 69 ห้ามมิให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา 70 ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องหยุดสอน นอกจากการหยุดตามปกติ ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบภายในสามวันนับแต่วันหยุดสอน

มาตรา 71 ในกรณีที่คณะอาจารย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 44 พ้นสภาพจากการเป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งให้คณะกรรมการสถาบันทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นสภาพ

มาตรา 72 ในกรณีที่ปรากฏว่าอาคารสถานที่หรือบริเวณที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสภาพขัดต่อสัญลักษณ์หรืออนามัย ไม่นั่นคง หรือมีเหตุอื่นอันอาจเป็นอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือ ให้ผู้บริหารสถาบันดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควร หรือเมื่อเห็นเป็นการจำเป็นจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนในระหว่างเวลาที่ต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจนกว่าจะเห็นว่าเหตุที่สั่งให้หยุดสอนนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ได้

มาตรา 73 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้ ชื่อหรือเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในข้อกำหนด หรือใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้สถานที่เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือการอันไม่ควรแก่งกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 74 เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดได้รับอนุญาตให้เปิดสอนในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบทวง หรือการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใด สื่อมลงจากมาตรฐานการศึกษาที่รับรองไว้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

- (1) เตือนเป็นหนังสือให้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องให้เวลาพอสมควร
- (2) สั่งให้งดรับนักศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชา เมื่อไม่ปฏิบัติตาม (1)
- (3) เพิกถอนการรับรองมาตรฐานการศึกษา
- (4) เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ
- (5) เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 75 เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไป หรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สิน หรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(2) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎทบวงเงินโอนโยที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา 89 วรรคสอง

(3) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนเกินสองเดือนติดต่อกัน เว้นแต่เป็นการหยุดสอนตามข้อกำหนด

(4) สภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนทำหน้าที่แทนสภาสถาบัน และให้ประกาศคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา 76 เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแล้ว ห้ามมิให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะได้ออกหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้กรรม

การสถาปนาผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนจัดการอันสมควรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดูแลรักษาทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและสิ่งมอภทรัพย์สิน พร้อมด้วยสมุดบัญชีเอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยมิชักช้า

มาตรา 77 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ไปปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระหว่างเวลาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็น โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ

มาตรา 78 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจอุทธรณ์คำสั่งควบคุมต่อรัฐมนตรีได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง และรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชั้นคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อชี้ขาด

มาตรา 79 เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมสมควรจะดำเนินกิจการของตนเองต่อไป หรือเมื่อผู้รับใบอนุญาตร้องขอจะดำเนินกิจการของตนต่อไปต่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่งเลิกการควบคุม และประกาศคำสั่งเพิกถอนการควบคุมในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน และให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งมอบงานและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่สภาสถาบันโดยมิชักช้า

มาตรา 80 เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ หรือไม่ควรให้ทำ

กิจการต่อไป และมีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้รายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นได้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 81 ในกรณีที่จะมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 74(5) หรือมาตรา 80 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับผลการศึกษานักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาเอก ชนนั้นให้แก่ทบวงมหาวิทยาลัย

ให้ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกหนังสือรับรองผลการศึกษานักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 82 เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 74(5) หรือมาตรา 80 ให้คณะกรรมการสถาบันหรือ คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อ ชำระบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น และให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัด มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด ให้คืนแก่ผู้รับใบ อนุญาต

มาตรา 83 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการควบคุมหรือชำระ บัญชีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้จ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจได้รับเงินค่าตอบแทน ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยจ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น

มาตรา 84 ให้กรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 85 เมื่อปรากฏว่าผู้บริหารสถาบันหรือคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(1) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 38 มาตรา 42 หรือ มาตรา 43 แล้วแต่กรณี

(2) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39(3) หรือ (6) มาตรา 44 มาตรา 62 มาตรา 63 มาตรา 73 หรือ มาตรา 76 หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(3) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

รัฐมนตรีอาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้บริหารสถาบัน ใบอนุญาตเป็นคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือการอนุญาตให้เป็นคณาจารย์ประจำ หนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 86 ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการอนุญาตตามมาตรา 85 แล้ว จะขอรับใบอนุญาตหรือการอนุญาตใหม่อีกได้ เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการอนุญาต

หมวด 7

การเลิกและการโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 87 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดในการขอเลิกต่อรัฐมนตรี ก่อนสิ้นปีการศึกษาไม่น้อยกว่าสามเดือน

มาตรา 88 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการโอนและผู้รับโอนต่อรัฐมนตรี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภาสถาบันแจ้งชื่อผู้รับโอนต่อรัฐมนตรีพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับโอน

มาตรา 89 ในกรณีตามมาตรา 87 หรือมาตรา 88 ให้คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้รับโอน และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมาชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความเห็นได้

เมื่อรัฐมนตรีได้รับความเห็นของคณะกรรมการสถาบันแล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณาลังการตามความเห็นสมควร ในกรณีที่สั่งให้เลิกกิจการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้นำมาตรา 81 มาตรา 82 และมาตรา 83 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 8

บทกำหนดโทษ

มาตรา 90 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 10 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 91 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 92 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 18 หรือฝ่าฝืนมาตรา 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 93 ผู้ใดกระทำตนเป็นกรรมการสภาสถาบันโดยไม่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 94 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 37 วรรคหนึ่ง หรือรับตำแหน่งผู้บริหาร
สถาบันโดยที่รู้อยู่ว่าตนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 38 ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 95 ผู้บริหารสถาบันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39(3) หรือ (6)
มาตรา 44 มาตรา 70 มาตรา 71 หรือมาตรา 72 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท

มาตรา 96 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรคสี่ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 97 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 68 ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 98 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนมาตรา 69 ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 99 ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดกระทำความผิดตาม
มาตรา 68 หรือมาตรา 69 ให้ถือว่ากรรมการสภาสถาบันและผู้บริหารสถาบันทุกคน
ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็น
เป็นใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้จัดการตามสมควร เพื่อป้องกันมิให้เกิดความ
ผิดนั้นแล้ว

มาตรา 100 ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน
คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 73 หรือ
มาตรา 76 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 101 ผู้ใดใช้ครุภัณฑ์ฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่อง
หมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้

หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 102 ให้ผู้ซึ่งใช้คำว่า "สถาบัน" ไว้หน้าชื่อในการดำเนินกิจการโรงเรียนหรือนำหน้าชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการโรงเรียนอยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้คำดังกล่าวภายในสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวนี้ให้มีหน้ามาตรา 18 และมาตรา 19 มาใช้บังคับ

มาตรา 103 ใ้ใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับต่อไปและให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 104 ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมาย ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 105 ให้คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้

รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 เป็นคณะกรรมการ
สถาบัน คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถาบัน และคณะกรรมการ
อื่นตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 106 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่
ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 เป็นพนักงานเจ้า
หน้าที่ ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหดระกิตย

รองนายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 96 ตอนที่ 63 ลงวันที่ 27 เมษายน 2522)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่การดำเนินงาน
ของวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอัน
มาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัยและภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้น
คว้าวิจัยและการบริการทางวิชาการแก่สังคม สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้าง
และระบบบริหาร ตลอดจนวิธีการธำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีความเจริญมั่นคงและเอื้ออำนวยต่อ
การขยายกิจการเพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย
อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประวัติการศึกษา

นางเจิมจันทน์ ทองวิวัฒน์ เกิดเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2497
ที่กรุงเทพมหานคร

สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนสตรีสันติราษฎร์บำรุง
กรุงเทพมหานคร เมื่อ พ.ศ. 2509

สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 จากโรงเรียนสตรีวิทยา
กรุงเทพมหานคร เมื่อ พ.ศ. 2514

สำเร็จปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ จากจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2518

เดือนมิถุนายน 2518 ได้รับการบรรจุเข้าทำงานในตำแหน่งอาจารย์
ประจำศูนย์ภาษาอังกฤษ สำนักวิชาการ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรุงเทพมหานคร
จนถึงปัจจุบัน

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย